

Viðmerkingar til tíðindaskriv frá Kristiani Magnussen og til fundin í figgjarnevndini 13. juni

Viðmerking

Jóannes Eidesgaard
skrivar

Tórsdagin sendi Kristian Magnussen, lögtingsmaður, eitt tíðindaskriv út, har hann ger vart við sína ónøgd við, at tveir javnaðarmenn hava fingið atgongd til uppskotið til gerðabók hjá figgjarnevndini frá fundinum 24. mai 1996, áðrenn hann sum nevndarlimur hevur sæð tað.

Sakligi parturin í hesum skrivi er, at Kristian Magnussen, lögtingsmaður, vil hava eina frágreiðing frá Vilhelmi Johannesen, figgjarnevndarformanni um, hví Atli Dam og eg kenna til henda uppskotið, áðrenn tað er góðkent. Men henda spurning kann og hevur vælsaktans Kristian Magnussen sett figgjarnevndarformanninum, og tí dugi eg ikki at siggja, at tað er neyðugt at fráboða hesum í einum tíðindaskrivi. Ein nevndarlimur kann seta fram spurningar í figgjarnevndini, uttan at hesir eru fráboðar í fjølmiðlunum.

Ósakligi parturin í sama tíðindaskrivi, sum annars er nógv tann størsti, snýr seg um eina sjúklinga misteikiligerð av, hvussu vit hava fingið frænar av orðingini í gerðabókini.

Men gerðabókin varð tikin fram í tíðindasendingini hjá útvarpinum seinasta leygarkvöld. Fyrru ferð varð enná prátta við formannin í nevndini, sum annars gjørdi vart við, at gerðabókin ikki enn var góðkend. Í seinnu tíðindasendingini leygarkvöldið við tíggu tíðina tók út-

varpsmaðurin beinleiðis orðingina við, men gjørdi framvegis vart við, at gerðabókin ikki var góðkend.

Hvussu figgjarnevndin loysir hetta mál, tað skal eg ikki leggja meg út, men tað finnur Kristian Magnussen vælsaktans sjálvur útav.

Men tað, sum eg haldi er dekan ov langt út er, at hann leggur tveir navngivnar borgarar undir at hava við órættum fingið fatur á gerðabókini.

Eg havi onga gerðabók sæð, og eg skilji á útvarpinum, at Atli Dam heldur ikki hevur sæð nakra gerðabók, men tað kann hann sjálvur sjálvsagt svara fyri.

Men Kristian Magnussen, lögtingsmaður, kann ikki forða mæi sum borgari í hesum landi, (eg eri forrestin heldur ikki lögtingsmaður), at lurta eftir tíðindunum og annars at brúka tey, sum eg finni fyri gott. So leingi eg havi góðtíð mitt útvarpsgjald, so haldi eg ikki, at Kristian Magnussen kann forða mæi í at lurta eftir tíðindasendingunum eisini seint eitt leygarkvöld, tað flest onnur ikki gera tað.

Frælsi til frítt at úttala seg hava vit tó enn, tað er ein av garantunum fyri rættartrygðini.

Kristian Magnussen nýðist at góðtaka henda veruleikan, at enn er okkara rættartrygð so fræg, at tú ikki fært broytt hetta ella tikið henda rætt okkara at hoyra tíðindasendingar frá okkum og at gera viðmerkingar til tær, um okkum hóvar tað.

Um Kristian Magnussen, lögtingsmaður, góðkennir nevndu gerðabók ella ei, tað skal eg ikki leggja meg út, men tíðindaskrivið bendir á, at Kristian Magnussen, lögtingsmaður, ger ta niðurstøðu, at hann ikki góðtekur gerðabókina við tí grundgeving, at uppskotið er alment kent frammanundan, men serliga tí »hasir báðir javnaðarmenninir«, sum hann rættiliga niðurstendi kallar okkum, høvdu hoyrt tíðindini leygarkvöldið.

Hvussu iðin Kristian Magnussen annars ætlar sær

at vera skotbjálvi hjá lögmanni, tað skal eg heldur ikki leggja meg út, men at ein gerðabók, skrivað av einum politiskt óheftum lögfrøðingi skal broytast, tí orðingar ikki passa inn í politisku bakbitini hjá Edmundi Joensen, tað skal eg sum so heldur ikki leggja meg so øgiliga nógv út, men eg haldi tað vera løgið, serliga av einum manni, sum fór upp í politikk fyri at verja og styrkja rættartrygðina.

Eisini tykir mæi tað løgið, at ein maður, sum varð valdur sum verjin hjá rættartrygðini, so avgjörður kann taka støðu til, hvat hendi á einum landstýrisfundi, sum hann av góðum grundum ikki var við til. Sjálvandi hevur Kristian Magnussen, lögtingsmaður, seinni fingið at vita, hvat hann skal siga um henda landstýrisfund. Hentur borgarlíkur boðfretur, má sigast.

Eg frætti nú, eisini gjøgnum útvarpið má eg skunda mæi at siga, at Finnogi Ísakson, lögtingsmaður, ikki hevur nakra støðu til gerðabókina frá 24. mai, tí hann var ikki við á fundinum. Ein skilgøð avgerð, sum eg fult virði.

Men eg frætti eisini í útvarpinum, at Helena Dam á Neystabø, lögtingskona, sum jú heldur ikki var við til fundin 24. mai, tí hon er ikki limur í figgjarnevndini, hon kann tað, sum Finnogi Ísakson ikki kann. Hon kann taka dagar ímillum tað, sum hent er á einum fundi, hon ikki hevur luttikið á. Ótrúliga dugnaligt kann ein freistast til at halda, um tað ikki var tí, at eisini hon hevur fingið at vita, hvat er best, at hon heldur.

Løgið má tað uppfattast ímillum fólk, at avgerandi fyri hvarja orðing, tú kanst góðtaka í gerðabókini, er, um tú ert í samgongu ella í andstøðu. Men til rós fyri Anfinn Kallsberg skal sigast, at hann tordi at hava eina og somu støðu, uttan mun til, um ein nýggi samgonga er gjørd, sum hann

er partur av.

Men at ein saklig, objektiv og politiskt óheft fundarfrásøgn, skrivað av lögfrøðingi, skal koma í slika ivastøðu, ja, tað prógar væl best tað, at í politikk kann alt henda, og at tað enn er so sum so við hálovaðu rættartrygðini hjá verkamannafylkingini.

Men hvussu tit enn bera tykkum at, so endar alt tó við, at rætt verður rætt, og rangt verður rangt. Tað verður tað ikki ein spurningur um loyaltit mótvægis einum lögmanni, men spurningurin um loyaltit mótvægis sannleikanum og eins egnu samvitsku.

Viðmerkingar til Óla Jacobsen

Líkt er til, at fyrrverandi starvsfelagi mín Óli Jacobsen, lögtingsmaður, hevur hug at misskilja ymisk viðurskifti í sambandi við tað sum er hent á politiska vígvøllinum seinastu dagarnar.

So djúp er hansara misskiljing, at hann leggur meg undir »húklari«, hóast hann frá okkara tíð saman í Tinganesi veit, at eg standi fyri øllum øðrum enn »húklari«.

Men Óli Jacobsen, tann veruleiki, at okkara vegir kundu skiljast, tann veruleiki hevur tú sjálvur av egnum vilja valt. Tú valdi, tað ið tú fór úr tínum gamla flokki og saman við Ingeborg Vinther legði til brots fyrst og fremst við einum áhaldandi áløpi á javnaðarflokkinn, sum var tinn flokkur, men sum tú vildi gera til syndabukk fyri allar verðsins ólukkur. Tað er uttan iva at tilleggia tær og Ingeborg ov stóran týðning, men tí høvdu so eina ávís ávirkan á vánaliga úrslitið hjá javnaðarflokkinum við seinasta val.

Men, Óli Jacobsen, tú sum hevur gjørt teg til politiskan semingsmann, til »pragmatikaran«, sum setur málið at fáa »kabal« at ganga upp hægr enn ideologiina, tú mást læra teg nú at standa á egnum beini. Føroya Javnaðarflokkur

spyr ikki teg eftir, hvat Føroya Javnaðarflokkur ger, og tað vit gera er ikki út frá, hvussu tað gongur inn í tykkara ætlanir í verkamannafylkingini.

Tú hevði møguleikarnar fyri ávirkan á javnaðarflokkin tann tíð, tað var, men vit føla ikki okkum at hava nakra skyldu hvørki mótvægis tær ella Ingeborg Vinther.

Mótvægis tinar hugsan, Óli, so hevði ein samdur javnaðarflokkur sera týðandi grundir fyri at siga stuðulin til samgonguna upp. Men tyngsta grundin var, at vit merktu, at okkara møguleikar fyri politiskari ávirkan á loysnirnar vórðu meira og meira skerðar. Henda ávirkan er jú kjarnin í politiska virkseminum. Men tað skal hóast alt skoytast upp, at arbeiðslagið var betri, so leingi tú var í Tinganesi.

Vit søu, at uppbyggjandi (konstruktivi) parturin av samstarvinum ímillum flokkarnar var upprúktur, tíværri, og tann niðurbrotandi (destruktivi) tók dik á seg. Tí valdu vit at fara, hóast vit stóðu í hálvum gekki við nógvum spennandi uppgávum.

Eg eri ikki samdur við tær, at tað er ábyrgdarleyst at hava eitt nýval, men eg skilji teg væl, at tú vil hava tina politisku karrieru at vara sum longest uttan mun til, hvør prisurin verður.

Nei, tað er ikki rætt, at vit í javnaðarflokkinum vilja gera tykkum í verkamannafylkingini til syndabukkar. Tykkara avgerð, um at tit vilja stuðla hesi borgarlígu samgongu, tað er tykkara val, og tit standa bert til svars yvir fyri tykkara veljarum og ikki mótvægis javnaðarflokkinum. Men rætt skal vera rætt, vit hava torført við at skilja tykkum, men tað má við virðing fyri rættartrygd og øllum øðrum góðum dygdom vera tykkum loyvt.

Annars frøir tað meg, at eisini Óli Jacobsen er kominn á aðrar tankar, hvat almennari umstíðing viðvirkur. Tú hevði sanniliga tín ser-

liga hátt at málsviðgera tini mál uppá.

Men eg vil ynskja tær góða eydnu við tí nýggja samstarvinum, og eg vóni, at tey málsviðgera, sum fylkingini hevur fingið litið upp í hendi at umsita, verða væl umgingin, tí vit kenna stóra ábyrgd av teimum. Men eg vænti ikki, at tú fært skaft nógv nýggi arbeiðspláss innan hesi málsviðgera, sum jú politisk málsetningar tinn einaferð var. Nú sær tað mestsum út til, at »kabalurin« taldi meira enn politiska skráin hjá fylkingini.

Men tú skalt vita, at uppi í lögtinginum situr ein vakinn andstøða, sum um neyðugt vil tala at, um hon heldur, at tað er fyri neyðuni. Men vit vilja sjálvandi eisini taka arbeiði okkara í fullum álvara og vilja medvirka, um tað er so, at vit siggja, at mál kunnu tæna fólkunum.

Men eg kvíði við góðari grund fyri, at verkamannafylkingin í hesari ultrahøgru samgongu ikki megnar at halda høgirákunum aftur, soleiðis sum javnaðarflokkurin megnar tað frá 15. januar 1991 og fram til 3. juni 1996.

Tú nevni í tinni grein ímóti mæi, at neyðugt er við politiskum stabiliteti. Vit hava verið við til at borga fyri politiskum stabiliteti í áðurnevnda tíðarskeiði, so at samfelag okkara ikki heilt varð tikið av fótum av borgarlígu kreftunum.

»Gá du hen og gør lige så«. Men eg loyvi mæi at ivast, soleiðis sum bylgjurnar ganga inni í verkamannafylkingini. Men tað er tinn trupulleiki.

Óli Jacobsen, tú hevði til valið í 1995 verðsins styttst valskrá, men ikki megnar tú at halda hana, ta tíð, vit vóru saman, og enn minni megnar tú tað í hesi borgarlígu samgongu, sum tú ert so ovurfeigin um.

Jóannes Eidesgaard

Viðmerking

Óli Jacobsen skrivar

Vit umboða kortini VMF

Tað eru veljararnir, sum hava avgjørt, hvør ið umboðar Verkamannafylkingina í dag

Hetta er bert ein lítill viðmerking til sjónarmiðini hjá Alis Jacobsen og Ingeborg Vinther, um hvør ið umboðar VMF á tingi.

Eg og Kristian Magnussen vóru uppstillandi fyri VMF og valdir á lögting fyri VMF, áðrenn nokur landsnevnd var til. Og tiskil

umboða vit VMF, eins og aðrir limir umboða aðrar flokkar, tí hetta hava veljararnir ásett.

Tað er rætt, at eýkalandsfundur hjá VMF samtykti at koyra okkum út úr landsfelognum. Hetta løgdu vit einki í, tí við tí miðvísu broti á lóg og viðtøkur hjá VMF,

sum landsnevndin hevði gjørt seg sekan í, høvdu vit einki til felags við hesi fólkini.

Men hetta broytir ikki støðu okkara sum umboð fyri veljararnar hjá VMF. Landsnevndin hevur verið í holt við soveð lögtingskrivstovu sum formans-

skap fyri at fáa staðfest, at vit ikki umboða VMF á tingi. Men hesi sjónarmið hava verið afturvíst. Tí er okkara lögtingsumboðan óbroytt, og vit fara ikki at góðkenna nakrar royndir at broyta hetta.

Tíbetur er okkara fólkaraði grundað á viljan hjá

veljarunum. Og hetta meta vit at vera demokrati.

Óli Jacobsen,
lögtingsmaður fyri
Verkamannafylkingina